

Tid-Rums-Begreppet och döden

Den tid som vi så slaviskt följde
finns nu inte mer.

De syner som oss över sköljde,
vi ej mera ser.

Bränns görs resterna utav ens kropp,
och upp i skorstensröken den försvinner.
Men kvar i evigt kretslopp,
dess molekyler naturen återvinner.

Livets låga blåses ut.
Summa sumarium
Ens levnads resa tager slut
och resterna läggs i ett columbarium.

Om sen i universums kalla eter,
våra andar svävar kring
som vilsegångna planeter
- vet vi hittills ingenting.

Och om våra andar sig befinner
uti en singularitet,
där ljuset helt försvinner,
- är blott en eventualitet.

Man söker ju så gärna
på livets gåta få ett svar.
Men hur man bryr sin hjärna,
står frågan ändå olöst kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten